

РЕШЕНИЕ

№ 625

гр. София, 04.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 23.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светомир Бабаков

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **10284** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 149, ал. 5 от АПК.

Образувано е по протест на прокурор от СГП срещу волеизявление /действие/ на началника на ОПП-СДВР за издаване на СУМПС №[ЕИК]/26.05.2017 г. на СДВР на името на лицето Л. Д..

Прокуратурата претендира да бъде прогласена нищожността на акта по издаване на дубликат на СУМПС, тъй като лицето е било с отнето СУМПС от гръцките полицейски власти.

В съдебно заседание СГП, редовно уведомена, не се представлява.

Ответникът – началникът на ОПП-СДВР- в съдебно заседание се представлява от юрк. П., която поддържа протеста.

Заинтересованата страна – Л. Д. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд София – град, III отделение, 74 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Производството пред СДВР е започнало по Заявление с вх. № 33068943/28.04.2017 г. от сръбския гражданин Л. Д. за подмяна на чуждестранно СУМПС. При подаване на документи за издаване на ново СУМПС, сръбския гражданин е приложил в оригинал СУМПС със сериен номер[ЕИК] и рег. №[ЕИК]. На 26.05.2017 от ОПП-СДВР е издадено ново СУМПС №[ЕИК] на името на Л. Д., [дата на раждане] за категории АМ, В1,В, С1 ВЕ, Ткт, с валидност до 26.05.2022, като

горепосоченото СУМПС е връчено чрез упълномощено лице на 01.06.2017 г.

Във връзка с отправено запитване от Посолството на Република С. в България за предоставяне на информация за издадено българско СУМПС на лицето Л. Д., било установено, че сръбското СУМПС със сериен номер [ЕИК] и рег. № [ЕИК] е с изтекла валидност на 18.01.2016 г. като на същото лице е издадено ново СУМПС от компетентните сръбски органи със сериен номер [ЕГН] и регистрационен номер 23401.

От служител в ОПП-СДВР е изготвена докладна записка, в която е отбелязано, че е налице ново обстоятелство по смисъла на чл. 99, т. 2 от АПК и е направено предложение за уведомяване на СГП за предприемане на действия за обявяване на СУМПС № [ЕИК] на името на Л. Д. за нищожно. С Писмо с рег. № 433200-17042/13.02.2019 г. по описа на ОПП СДВР е изпратена докладната записка в СГП за предприемане на действия по компетентност.

Административен Съд С. – град, III отделение, 74 състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Протестът е подаден, съгласно разпоредбата на чл. 149, ал. 5 от АПК, от лице по чл. 147, ал. 2 от АПК, поради което е допустим.

Разгледан по същество същият е основателен.

Съгласно чл. 50, ал. 1 от Закона за българските лични документи свидетелството за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство. Следователно свидетелството установява с удостоверителната сила на издаден от компетентен орган официален документ притежаването от адресата на призната способност да се упражнява правно-регламентирана дейност, каквато е управлението на моторно превозно средство.

Съгласно разпоредбата на чл. 162 ал.4 от ЗДвП, чуждестранно национално СУМПС, издадено от държава, която не е членка на Европейския съюз, или от друга държава-страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария се заменя с българско свидетелство за управление без полагане на изпит, ако държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на [приложение № 6](#) към конвенцията. С. е страна страна членка по Конвенцията за движението по пътищата и е допустимо издаденото валидно СУМПС от органи на тази държава да бъде заменяно с българско. Замяната на СУМПС с българско става след представяне на чуждестранно национално СУМПС – арг. от чл. 162 ал.8 от ЗДвП. В случая такова е представено, но се е оказало невалидно, тъй като е било с изтекъл срок на действие, а и въз основа на него вече е било издадено ново сръбско СУМПС /съгласно неоспорената в настоящото производство информация от посолството на Република С. в България, постъпила в дирекция „К. отношения“ МВнР/.

Т.е. волеизявлението на началника на ОПП-СДВР за издаване на СУМПС № [ЕИК]/26.05.2017 г. на името на лицето Л. Д. се е основавало изцяло на един невалиден документ, поради което следва да бъде обсъдено направеното в протеста искане същото да бъде обявено за нищожно.

Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност

по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до незаконосъобразност: 1). Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. 2). Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. 3). Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). 4). Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т. е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. 5). Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт посоченият порок води до нищожност.

Приема се константно в съдебната практика, че като критерии за нищожност на административния акт поради материална незаконосъобразност се изследват: пълна липса на условията, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; дали актът е изцяло лишен от законова опора; дали акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган; дали актът е основан на друг нищожен административен акт или налага извършването на престъпление, съответно - административно нарушение и др.

В настоящия случай видно от доказателствата по делото СУМПС №[ЕИК]/26.05.2017 г. е издадено въз основа на невалиден документ, т.е. липсвало е изначално основание да бъде извършена замяната на чуждестранно с българско СУМПС. В този смисъл, Съдът счита, че не са били налице предпоставките да бъде приложена разпоредбата на чл. 162 ал.8 вр. ал.4 от ЗДвП. Липсата на основание за замяна на СУМПС води до нищожност на волеизявлението за издаването му, доколкото чрез издаденото СУМПС лицето притежава два броя СУМПС, удостоверяващи неговата правоспособност за управление на МПС, а това е в противоречие с императивните норми на закона.

С оглед изложеното, съдът намира, че следва да бъде прогласена нищожността на волеизявление /действие/ на началника на ОПП-СДВР за издаване на СУМПС №[ЕИК]/26.05.2017 г. на СДВР на името на лицето Л. Д..

При този изход на спора на ответника се дължат разноски но такива не са били заявени, поради което съдът не следва да се произнася по присъждането им.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 74 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО волеизявление /действие/ на началника на ОПП-СДВР за

издаване на СУМПС №[ЕИК]/26.05.2017 г. на СДВР на името на лицето Л. Д..
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховният
административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за неговото
изготвяне

СЪДИЯ: